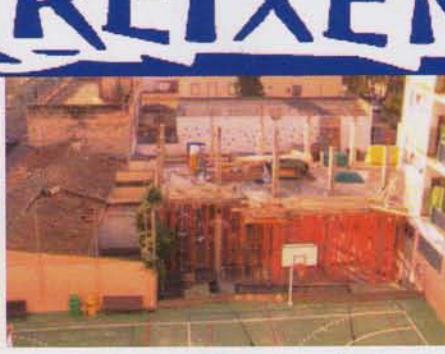

MAIG 2008

REIXENT

Col.legi SANTA MAGDALENA SOFIA

APA

Los que formamos parte de la APA, tanto a través del pago de la cuota anual, como de una forma más activa, lo hacemos porque creemos importante la incorporación de las familias al funcionamiento del colegio. Lo único que pretendemos, es hacer nuestra la idea de que, si la APA de un centro funciona y los niños ven a los padres implicados en actividades comunes de colegio y ocio, entenderán mejor que el colegio y el estudio son importantes para todos.

Tenemos muy presente que la mayoría de los que pertenecéis a nuestra asociación reconocéis que es necesaria, sin embargo, somos sólo un pequeño grupo los que desinteresadamente y robando tiempo a nuestra vida personal tiramos de la APA, nosotros lo hacemos con todo el gusto e intentamos pensar que no es por vuestra falta de interés, sino por problemas de tiempo, simplemente os convidamos a que os acerquéis más a esta asociación, que es la vuestra.

Todos queremos hijos participativos y sociables, empecemos por nosotros mismos dándoles ejemplo a través de lo que tenemos más cercano y aquello que más nos importa, su educación y el entorno donde se desarrolla la misma, el centro escolar.

Este curso podemos contar con nuestra primera página web, www.smsofia.net/apa. Siendo un importante canal de comunicación, accesible para todos los que forman parte de la comunidad escolar, con el simple objetivo de informar, ayudar y apoyar. Mediante este nuevo canal podéis darnos a conocer vuestros intereses, necesidades y sugerencias de forma más rápida. De forma paralela sigue a vuestra disposición el buzón de sugerencia que hay en la entrada del colegio.

Como cada año se han seguido realizado actividades relacionadas con las fiestas que se celebran en el colegio:

- En Navidad entrega de regalos por parte de los Pajes Reales a los niños de infantil.
- La entrega de premios al concurso que se realiza cada año para el festival de Navidad, que este año, en nuestro afán de potenciar la lectura, estuvo exclusivamente premiado con libros.

Gracias a la incorporación de nuevos miembros activos de la Junta Directiva de la APA, que han aportado ideas y esfuerzo, se han desarrollado otras actividades entre ellas:

- La puesta en marcha y potenciación de nuestra página web.
- El taller de disfraces que se realizó con motivo del carnaval, el cual tuvo muy buena acogida por parte de los padres.
- Los talleres ofertados a padres de infantil, con la idea de una puesta en común y dialogo sobre temas que nos afectan a todos.

Estas palabras son sólo un ejemplo de la filosofía que os pretendemos hacer llegar, para seguir adelante necesitamos de vuestra ayuda y apoyo, las nuevas propuestas siempre son bien recibidas. No basta con decir que algo no funciona bien, hay que decir también, cuenta conmigo para mejorar lo que no me parece bien, sólo a través de la mejora llegaremos a ser parte activa y positiva dentro del colegio.

Eva Oliva Barea

SECCIÓ D'EDUCACIÓ INFANTIL

Com és costum, els nins i nines d'educació infantil hem gaudit dels aprenentatges, les experiències, les activitats i les sortides que els nostres mestres/as ens han proposat durant tot l'any.

Durant el primer trimestre hem treballat tots els continguts estipulats i hem realitzat una festa pel dia de Les Verges, on vàrem menjar bunyols, a més prepararem amb molta il·lusió l'Advent, menjarem torró de xocolata i pels pares i mares vàrem fer la funció de Nadal.

Un cop passat festes, celebrarem el dia de St. Antoni i el Dia de la Pau, que van ser un èxit i ens disfressarem el dia de carnestoltes de un dels productes més famosos de la nostra terra: la sobrassada.

St. Antoni '08

Carnestoltes '08

Els nins i nines de 5 anys viatjarem a Sineu, on vàrem veure el mercat, ens varen contar un conte i visitarem el poble.

Contacontes a Sineu 5 anys

Les sis classes varem anar a la Granja Jovent, on passarem el dia a la natura aprenent a sembrar, a muntar a cavall, a donar menjar al animals i fent diferents tallers de cuina.

Granja Jovent 3 anys

Granja Jovent 3 anys

Granja Jovent 4 anys

Granja Jovent 5 anys

Granja Jovent 5

Granja Jovent 4 anys

Granja Jovent 3 anys

A més durant el curs s'ha visitat el Palma Aquàrium, per molts de nosaltres ha estat la primera visita i hem gaudit molt, vàrem veure taurons, tortugues, sirvioles, orades, ases, rajades, estrelles de mar, pops, eriçons i moltes altres espècies de peixos, animals i plantes que ens varen encisar.

Palma Aquàrium 3 anys

Palma Aquàrium 5 anys

Palma Aquàrium 3 anys

Palma Aquàrium

Ara ens ve la setmana Cultural, on hi ha programades moltes altres activitats, sortides i experiències, que segur ens faran aprendre i gaudir-ne molt.

Els nins i nines de 5 anys estem preparant una petita festa de graduació per final de curs. Ens acomiadarem d'educació Infantil i entrarem a Primària amb ganes i amb il·lusió

A més, volem agrair a les famílies, el recolzament als nins que les nostres aules han apadrinat de la Fundació Vicenç Ferrer, a Anantapur (la Índia) i que amb la vostra ajuda han millorat les seves condicions de vida i que els vostres fills i filles els estimen com si fossin un company més, adobant el terreny de la seva solidaritat.

ANAM D'EXCURSIÓ!

Enguany i fins ara, els nins i nines de Primer Cicle de primària han realitzat moltes sortides. Totes han estat molt divertides, encara que, a vegades, el temps no ens ha acompanyat.

Aquestes són les seves opinions:

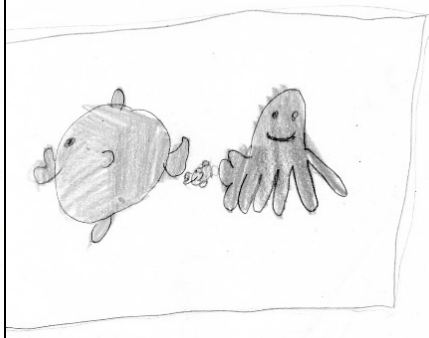
AQUARIUM

Moraca Estela

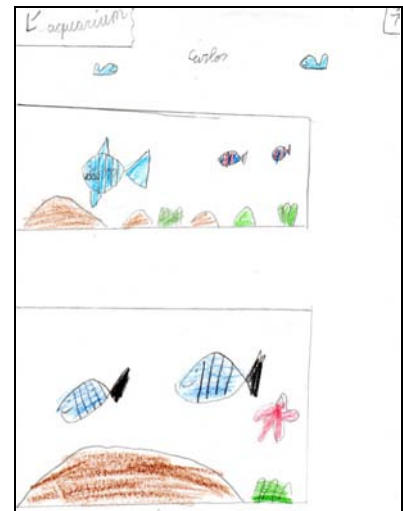
De totes les excursions que hem fet la que més m'agrada és el l'aquariu perquè hem vist molts de peixos i pocs, tenim conils i salamores. Ho hem vist peixos de diferents colors, uns eren grans i altres petits. Varem venir en bus.

An'acabada molt una al teatre. Als nins feien coses molt divertides.

Josep

MOLÍ D'EN GARLETA

CAIMARI. D'ON VE L'OLI?

VISITA A LLUBÍ

26

Se excursion que més m'agrada an'ar a caimari, perquè més varem ensenyar la forma de oli, ses màquines per fer oli i més regelaven una botellita de oli.

Després visitarem sa fabrica de vidre fan figures de molts de colors, fan caballs, girafes...

Lo darrer que varem visitar es el poliesportiu de Selva. Era com un gimnàs tenia dues porteries de futbol i barres

Marta Sicilia

Visita excursió Llubí 17/03

Varem anar a Llubí a fer un molí de farina. Els dies hi havia molins en miniatura. Borem amb ella i dinarem també allà. Va començar a ploure i ens varem anar cap a l'escola.

Nes

Varem anar a un molí i varem veure moltes eines antigues. també varem visitar un mercat

Jordi Jorda

CONCERT A SA NOSTRA

TEATRE

ES BUROTELL

Els nins i nines dels grups de 2on A i B van poder gaudir d'uns meravellosos indrets situats a la granja-escola "ES BUROTELL", aquesta granja-escola educativa disposa sens dubte d'un paratge envoltat de petites muntanyes amb un paisatge inigualable que convida a la quietud i al sossec dels que poden beneficiar-se'n.

Una vegada més els nostres alumnes han pogut gaudir d'aquesta experiència, que al mateix temps contribueix al seu creixement i desenvolupament personal.

En aquesta granja es realitzen diverses activitats per als nins i nines i en tot moment estan supervisades per diferents monitors, els nostres alumnes varen passar dos dies on feren galetes d'oli, coques de patates, aprengueren com cultivar un hort i com tenir cura i alimentar alguns animals de granja.

FESTIVAL DE NADAL

Per celebrar l'arribada del Nadal, els nins i nines de Primària varen preparar un festival de Nadales. Els pares i padrins pogueren veure com cantaven de bé els seus fills i neta aquestes i moltes més cançons. Esperam que l'any que vé ho puguem repetir i que vagi tan bé com enguany!
Aquestes són les nadales que cantàrem:

1r	- A Betlem me'n vull anar - El Betlem	4t	- El desembre congelat - En el portal de Belén
2n	- Ve Nadal - Els pastorets	5è	- Ya vienen los Reyes - El vint-i-cinc de desembre
3r	- El Chiquirritín - El dimoni escuat	6è	- Noche de paz - Happy Christmas

Decoració Nadal

LA FESTA DE SANT ANTONI

La festa de Sant Antoni és una de les celebracions més importants de les Illes Balears, la celebrem com cada any el dia 17 de gener.

Aquest dia a l' escola també és un dia de celebració; els alumnes vàrem fer caretes de dimonis, cada classe una careta diferent i vàrem dur a la classe les nostres mascotes més petites com per exemple; gorrions, tortugues, hàmsters....

A més a més sortírem a fer una volta pel carrer amb els animals i el pare Manolo ens esperava a la porta del pati per beneir-los.

Després continuàrem la festa al pati amb música i menjant pa amb sobrassada.

**" SANT ANTONI ÉS UN BON SANT
QUI TÉ UN DOBLER LI DÓNA
PERQUÈ LI GUARDA S' ANIMAL
TANT DE PELL COM DE PLOMA"**

ELS DE 3r I 4t DE PRIMÀRIA A SÓLLER

De l'escola ens anàrem
i a l'estació arribàrem.

En el tren ens pujàrem
i pel túnel passàrem.

Estació del tren de Sóller a Palma

A Sóller vàrem anar
i el tramvia vàrem agafar.

Al port vàrem arribar
i el museu vàrem visitar.

Cap al parc anàrem
i allà gaudírem i jugàrem.

Port de Sóller

La plaça visitàrem
i un gelat menjàrem.

A l'estació arribàrem
i a ca nostra tornàrem.

ANADA A EIVISSA

Una de les sortides del curs d'aquest any, es tracte d'un viatge a Eivissa en el mes de Maig pels integrants de las classes 3rA, 3rB, 4tA i 4tB. Abans de dur-lo a terme hem xerrat amb els alumnes sobre la illa destí del nostre viatge, que en una jornada que ben prest pel matí començarà i acabarà en la arribada al moll de Palma aquella mateixa nit.

Dels nins i nines pertinents a aquestes classes, sabem, a través del que ens diuen, que per un 35 % no serà aquesta la primera vegada que estaran a Eivissa, destaca sobretot el 3rA en el qual més de la meitat dels alumnes ja hi han estat, 7 d'ells hi tenen família com padrins, oncles, ties, cosins En aquest aspecte, també senyalar que en el total de les quatre classes hi ha un total del 13 % amb família directa que viuen allà. La proximitat i els llaços familiars ha fet que un 47 % dels pares i mares dels alumnes ja hi hagin estat abans.

Segurament els hi haureu contat, quants els vostres fills i filles vos ho demanaren, el que més o menys vos va agradar, qualche anècdota que coneguéssiu en primera persona o li succeeix a unes altres persones. Si els hi heu contat qualche conte o llegenda, que per aquelles terres n'hi ha, com per tot arreu, els hi haureu omplert la motxilla amb alguna cosa que no es pot comprar a les tendes.

Els nins i nines esperen, segons les seves pròpies paraules divertir-se i gaudir del paisatge eivissenc, Volem veure el màxim per contar-ho a tothom, comprant com a prova, postals a on es vegin els llocs que més han estat del seu gust. Degut al que hem estudiat a classe molts ens han indicat que volen veure la Talaiassa, que és la cadena de muntanyes més alta d Eivissa. Volem veure, tot els altres pobles de Eivissa, Ja veurem els que podrem veure, perquè en un viatge tan curt com aquest les hores encara semblen més curtes del normal. Molts han donat a saber la seva voluntat de voler conèixer més coses de la illa blanca, descobrir , llavors de cercar, coses interessants , al menys interessants per ells, aquelles que moltes vegades al cap d'un temps, fan tornar al cap, aquelles persones que varen compartir uns llocs en un moment determinat.

Quant els hi hem demanat que coneixien que fos típic d' Eivissa, hi ha hagut pràcticament una altre resposta unànime que ha estat : Les espardenyes eivissenques. Per altre banda també han estat citats els balls i els vestits, aquests darrers famosos des de fa anys per tot el món. Les sargantanes han ocupat un altre lloc destacat de dins les seves referències típiques de l'illa. I fan, segurament algun dels que té padrins a Eivissa més d'una vegada n'haurà provat un i no n'haurà trobat de millors.

Quan llegieuen aquestes paraules, els vostres nins i nines ja hauran tornat del viatge i vos podran contar tot el que han vist i gaudit tant o més del que tenien previst i si pensen, que les sargantanes són més grosses o petites, encara que per endavant creiem que no en veurem gaires, ja que son més famoses i abundants a Formentera que a Eivissa. Això es l'ambient d'abans de la partida, com he dit ja sabreu el final abans de llegir aquest principi.

Carnestoltes 2008

Nins i nines d'Educació Infantil tots amb gust a sobrassada, de la millor que es fa a Mallorca. Unes coentes, unes altres no tant! Que hi estaven de contentes, totes elles de vermell i amb el nuu de la corda al coll!!!

Els petitons d'Educació Primària ja es posaren les banyes per imitar al Domoni, tan present a les festes estiuenques i patronals dels nostres pobles com a Petra, Sant Joan, Sa Pobla, Manacor,.... Tots els dimonions àgils, contents i disposats a pegar a algú amb la força !!

Un altre grup, els del Segon Cicle d'Educació Primària viviren les desfresses representant als molins amb les seves aspes, roda qui roda ! Aquests molins , un temps enrera servien per treure aigua. Els podem veure per Sant Jordi i per algunes altres zones de Mallorca, encara que avui només ens ajuden a recordar el passat .

Per acabar, els més grans d'Educació Primària animaren les festes amb les pitades dels siurells amb els colors tan coneguts per tots: vermell, blanc i verd. Tots amb els capells posats ens recordaren que tenim una cultura pròpia i aposta quasi tots en tenim un a ca nostra ;

TROBADA ESCOLES DIOCESANES A LLUC

Com cada any aquest curs es tornà a celebrar la Trobada d'Escoles Diocesanes a Lluç. La trobada aplegà a més de quatre-cents infants de cinquè curs dels diferents col·legis del Bisbat de Mallorca.

Durant la jornada es separen els nins de cada classe en diferents grups perquè d'aquesta manera es mesclin amb altres alumnes d'altres col·legis. Es fan activitats en que la col·laboració en equip és important i que els ajuden a conèixer-se un poc més els uns amb els altres.

A l'hora del dinar ho fan tots plegats, juntament amb els monitors que els acompanyen. En haver acabat el dinar és el moment per als balls, les cançons i el divertiment.

Ben segur que va ser un dia especial, ja estem avesats a anar en autocar plegats però aquest cop i va haver moltes voltes. Finalment en arribar a Lluç trobàrem els monitors que ens esperaven, després de berenar amb la nostra classe mentre ens donaven la benvinguda ja ens separaren per grups on hi havia alumnes de totes les escoles i començaren les activitats...

Allò que més ens va cridar l'atenció de la diada fou:

- Com els monitors-voluntaris, alumnes de quart d'ESO i Batxiller majoritàriament del Col·legi Sant Pere, ens acompanyaven per tot, jugaven amb nosaltres i s'ho passaven molt bé. Fins i tot vam poder escriure els noms de tots els nins i nines de cada grup en les samarretes grogues que ells duien.

- Com vàrem poder conèixer tants amics i amigues nous en tan poc temps. En fer activitats junts, ballar i cantar, vàrem poder fer-nos amics ben aviat i d'alguns d'ells ens n'apuntàrem els telèfons o correus electrònics per estar en contacte més endavant...

- Com ens ho hem passat de bé aquest dia. A les activitats més mogudes (embullant-nos amb fils, o fent trens amb conductors amb els ulls tapats) i també a la que es feia a la capella de la Verge de Lluç. L'església ens ha sorprès per la seva bellesa i l'activitat amb una pregària a la capella també ha estat molt agradable.

Tot en el paisatge incomparable de la Serra de Tramuntana, ben pensat ha estat una gran diada!

Balears

DAVALLAMENT

SANT JOAN

El Davallament és un costum que s'ha perdut a molts pobles de Mallorca. Antigament, els joves que havien estat casats i després s'havien divorciat, havien de fer un viatge a Sant Joan amb un cavall i un carret amb un munt de fusta i carbó, i després de fer un viatge de tres dies, havien de tornar a casa amb un cavall i un carret amb un munt de fusta i carbó.

La fira es fa cada any el dia de Sant Joan, és a dir, el 24 de juny. Aleshores, els joves que s'han divorciat, han de fer un viatge a Sant Joan amb un cavall i un carret amb un munt de fusta i carbó, i després de fer un viatge de tres dies, havien de tornar a casa amb un cavall i un carret amb un munt de fusta i carbó.

Yosselyn Hurtado 6A

Ultima Hora

SANT JOAN

En un poble, molt tranquil·la en el interior de Mallorca, hi ha un grup de ball de tot llamada "Dance de Regusa" que a vegades actua en les festes, com a tambors, castells, corcs, jocs, diables, xeremes i flabiolers. Tambien fan form i marxa.

Sant Joan es un poble preciosa amb sus fiestas, mitjans, cordes. Este año en un munt de festa, en "El nostre poble" un tema preciosa.

Δ mi clava la fusta "Sant Joan" no m'agrada coses del poble me del quedate si n'agrada con su cordes, sus fiestas, se organitzan en forma de festa.

Vale la pena ir a visitarlo.

Elena Delgado 6A

Balears

EL CURS 2007-08

tant un poble de Sant Joan a Vall de Noya. Esper que aquest curs sigui lo més divertit possible.

BBB
MISTIBES
PABLES

Ja he acabat l'assignatura i ara m'ha quedat molt de feina per fer. Aleshores, he decidit fer un curs de castellà.

El dia de Sant Joan, com cada any, he anat a Sant Joan amb un cavall i un carret amb un munt de fusta i carbó, i després de fer un viatge de tres dies, havien de tornar a casa amb un cavall i un carret amb un munt de fusta i carbó.

Albert Valado 6B

Ultima Hora

PUEBLOS DE AQUI

Además las fiestas de algunos pueblos pueden coincidir; por ejemplo, Villafra de Buñol, Rute, Felanitx... etc. Pueden ir el mismo día a las fiestas de pueblos diferentes. Pero no solo tenemos que ir a los pueblos por sus fiestas, sino que las iglesias, escuelas, museos... etc o también ir por la montaña para ver el paisaje.

En todos los pueblos cada año tienen sus fiestas tradicionales, hay algunos pueblos mallorquines que tienen sus fiestas especiales y otros hacen cosas diferentes, por ejemplo en Villafra de Buñol hacen la procesión del melón, corcos i Berbenes pero en todos los pueblos sus fiestas son muy especiales.

MELONES AQUI.

El mercado de Felanitx se hace todos los domingos y de Manacor los lunes.

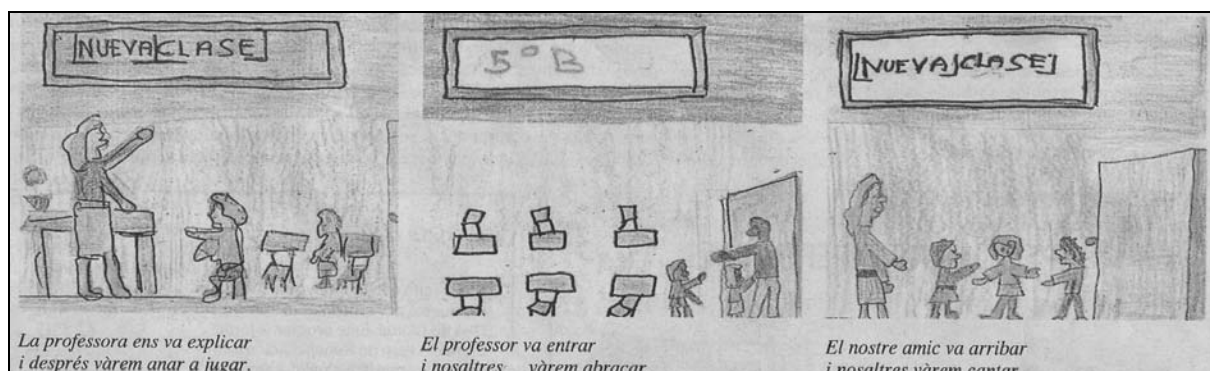
Venid a los mercados de los pueblos, allí encontraréis todo lo que buscáis; verduras, frutas, juguetes...

Mª del Mar Juan 6B

Crea la teva auca

Sofía Castillo 6B

Lorena García 5B

Eva Martínez 6A

María Moreno 6A

VII Mostra escolar de gloses (Alumnes de 5è i 6è)

Sandra Bermúdez
Miguel A. Torres
Marc Roca
Javier Castedo
Manuel Montoya
Esther González
Eva Martínez
Cecila Jaume
María Moreno
Sergio Sarmiento
Mómnica Fernández
Patrica Pons
Laura Díaz

De viatge a Cantàbria...!

El segon dia, d'excursió al Parc natural de Cabárceno:

Em vaig quedar impressionat, era de gran com set-cents camps de futbol... hi havia molts animals: tigres, óssos, hipopòtams, elefants, wallabys.....

Manuel A. Montoya. 6è. A

...i, també una actuació d'aus rapinyaires que ens va deixar sense paraules...

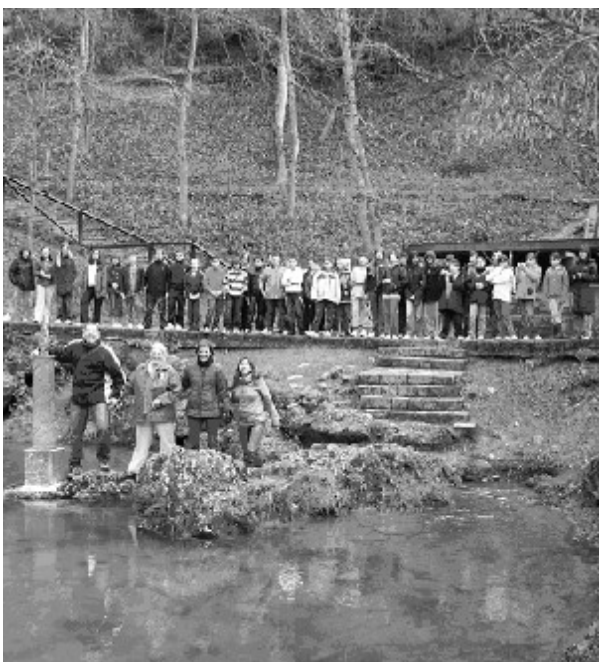
Elena Delgado. 6è. A

El dia següent, vam fer molts quilòmetres amb l'autocar, des de Fontibre, naixement del riu Ebre, fins San Vicente de la Barquera...

...tota l'aigua sortia de sota una pedra... i vam berenar corbates. molt bones!

Ivan Bennàssar. 6è A

I, el darrer dia, abans de visitar el museu Guggenheim i, de forma imprevista, vam veure Castro Urdiales, municipi costaner que limita amb el País Basc.

Molt ens hem divertit, però, sobretot, hem après:

He après a ser més responsable que abans, a estimar millor la gent i a fixar-me en les coses positives dels altres. Vaig veure que nosaltres som nins privilegiats comparats amb altres....

Aaron Fco. Almeda Havia. 6è.B

En el viatge vaig aprendre un poc més d'història i també em vaig adonar de que cal tenir cura de la natura ...

Alexandra Cabello. 6è.B

...A més hem pogut fer molts d'amics nous que abans ens pensàvem que eren d'una altra manera...

M^a del Mar Juan. 6è.B

VACANCES INOBLIDABLES, INEXPLICABLES I INSTRUCTIVES

Començaré, com cal, pel principi.

Un dimecres de final del curs passat, abans de sortir de ca meva, vaig rebre un missatge d'en Bernat (director del Centre escolar on faig feina fa 34 anys) per comunicar-me que el Grup Serra m'obsequiava amb un viatge a La Riviera Maya (Mèxic). No m'ho creia, encara que ell m'insistia. Abans d'arribar al col·legi em vaig aturar a un bar per consultar el "Última Hora" i vaig veure que allò del viatge era cert. El premi va ser per la gran participació dels meus alumnes de 5è i 6è als diferents apartats de l'Aula de Premsa (auques, portades, gloses i el Micro en el cole) que aquest diari promou.

El viatge finalment no va ser a Mèxic, sinó a La República Dominicana. Jo ja havia estat a la capital, Puerto Plata, fa 14 anys, però aquesta vegada era a "Bahía Príncipe San Juan", una altra zona.

Sense paraules que puguin expressar tot el que visquérem allà: paisatgísticament, atencions del personal, acomodaments, alimentació, entreteniments, excursions...

La peresa que ens feia el trasllat (moltes hores de viatge), una maleta rompuda... tot això va ser plenament compensat i oblidat amb la quantitat d'experiències positives que vàrem viure.

Ens va impactar la felicitat dels diferents estaments de dominicans amb què ens anàvem trobant; tant a l'hotel (tot el personal intentava fer-nos una estància agradable), com les persones que vàrem conèixer als diferents llocs que visitàrem. Unes mirades alegres i felices de persones que VIUEN AMB POQUES COSES i contagien la seva felicitat. Ens va quedar gravada la paraula menta, menta... que els nins (sense sabates) que ens seguien per camins terrosos, darrera el bus turístic en què anàvem, cridaven per demanar-nos llepolies.

Un país amb una gran riquesa de fauna, flora, abundants rius... i què dir de les seves platges verges. Un país on els habitants saben viure feliços, sense tanta maquinària, electrodomèstics, indústries i que ens transmetien la seva felicitat.

Dins la meva càmera fotogràfica vaig dur moltes escenes i paisatges impactants. Aquest viatge especialment m'ha enriquit interiorment, m'ha ensenyat a VALORAR, encara més, LES COSES DE CADA DIA.

Vull donar les gràcies al Grup Serra, que cada setmana col·labora i estimula els nins a que perfeccionin el seu llenguatge: català i castellà; i als meus alumnes de 5è i 6è del Col·legi Santa Magdalena Sofia, als que animo a que continuïn treballant la llengua amb il·lusió.

VALOREM I APROFITEM LES PERSONES I LES COSES QUE ENS AJUDEN CADA DIA A SER FELIÇOS.

Mª Eugenia Díaz-Munío

Jo amb nins dominicans

Visita al mercat

PASSATEMPS

Cerca a la Sopa de lletres el nom de 12 pobles de Mallorca

A	B	P	U	M	E	L	A	T	E	B	C	U	R	P
M	A	O	V	I	R	O	P	U	A	O	T	M	V	E
C	S	A	N	D	R	A	T	X	U	L	B	I	A	
M	E	L	A	S	S	I	N	I	B	L	A	S	L	B
S	A	R	I	L	T	A	B	D	C	U	U	D	L	U
S	B	O	E	T	S	O	I	P	E	B	O	A	D	P
E	X	C	P	C	A	I	M	A	R	I	P	B	E	L
X	A	O	L	A	N	R	U	L	V	A	A	T	M	A
P	Ç	J	U	I	J	I	E	B	I	O	R	I	O	L
A	N	S	A	C	O	U	R	O	C	A	T	S	S	A
B	E	B	A	Ç	A	T	B	P	E	P	I	R	S	O
U	L	E	O	E	N	N	C	A	D	B	A	M	A	L
M	L	G	C	L	D	O	V	S	O	L	L	E	R	I
A	O	T	C	O	R	M	Z	U	X	T	A	E	O	J
U	P	B	L	A	C	J	A	Q	G	A	R	I	P	U

Completa la graella amb les paraules de la llista, que fan referència al món urbà.

4 LLETRES:

Parc

5 LLETRES:

Barri

Plaça

Ronda

6 LLETRES:

Carrer

Rambla

Xamfrà

7 LLETRES:

Autovia

Carreró

Passeig

Polígon

8 LLETRES:

Avinguda

Bulevard

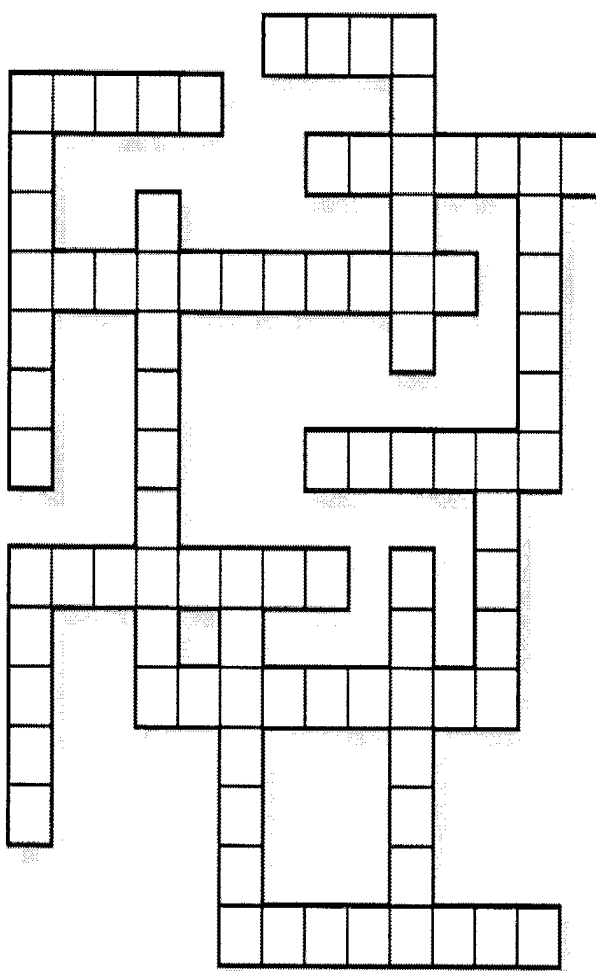
9 LLETRES:

Autopista

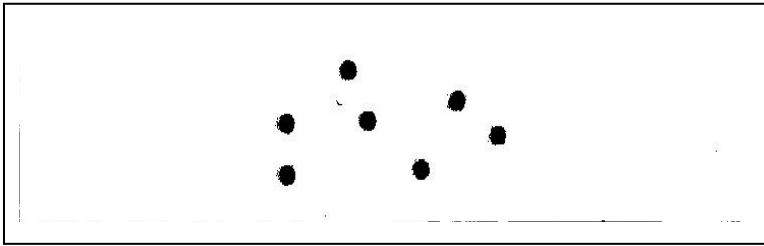
Carretera

11 LLETRES:

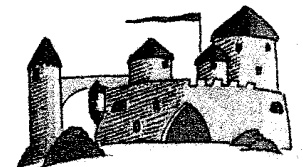
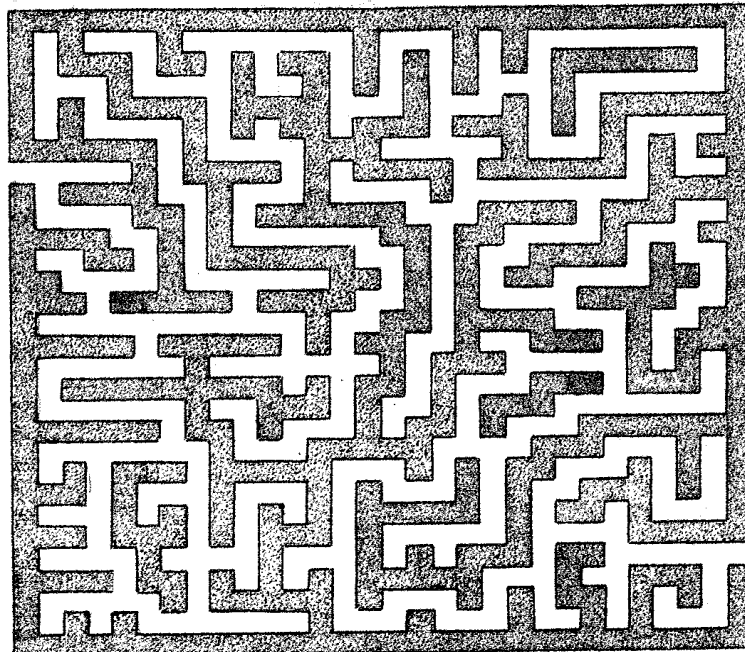
Illa de cases

Separau les bolles utilitzant només tres línies rectes. No poden quedar dues bolles juntes.

Marca el camí que hem de seguir per arribar a Palau.

Resol.

9		5					8
4			5	7		1	6
	2	7	6				4
	9	6			3	5	1
7		4		1		3	
2	1		9	8			4
	8	1			4		9
3			8				5
		2			7		6

PROFESSORS NOUINGUTS

FALTA INTRODUCCIÓ

- 1.- Què noms? Pilar Sabater.
- 2.- Quants d'anys tens? 28 anys.
- 3.- On vares néixer? A Palma.
- 4.- Quan és el teu aniversari? 17 d'octubre.
- 5.- Quin és el teu signe zodiacal? Balança.
- 6.- Per què vares venir a fer feina en aquesta escola? Perquè m'agradava i ja havia fet feina aquí.
- 7.- T'agrada la teva feina? Sí. Per què? Perquè m'agraden els nins.
- 8.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí. Trob que hi ha molt bon ambient.
- 9.- On vares estudiar la teva carrera? A Alberta Giménez.
- 10.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí. M'agradaria estudiar INEF. Per què? Per poder fer classes d'Educació física als grans.
11. Tens germans? Sí. En tenc un.
12. Què fas en el teu temps lliure? Mestra de gimnàstica rítmica i practicar qualsevol esport.
13. Quines són les teves aficions? Fer esport.
14. Ets casada? Sí. T'agradaria tenir fills? Sí.
- 15.- Quina és la teva classe preferida? M'agraden totes; cada una m'aporta qualque cosa diferent.

- 1.- Què noms? Aina Bestard.
- 2.- Quants d'anys tens? 25 anys.
- 3.- Ets casada? Visc en parella.
- 4.- Per què vares venir a fer feina en aquesta escola? Per n'Aurora; em va dir que hi duqués el currículum.
- 5.- Fas feina a altres centres? Faig classes de repàs.
- 6.- T'agrada aquest col·legi? Sí. Molt.
- 7.- D'on ets? De Son Sardina.
- 8.- Tens germans? Sí. Una germana petita.
- 9.- Ets tenyida? Sí. Duc metxes.
- 10.- T'agrada la teva feina? Molt. Per què? Perquè m'agrada el tracte amb els nins.
- 11.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí.
- 12.- On vares estudiar la teva carrera? A la UIB.
- 13.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí. Per què? Per ampliar estudis.
- 14.- Quina és la teva classe preferida? 1r A, 1r B i 2n B.

- 1.- Què noms? Cati Real.
- 2.- Quants d'anys tens? 35 anys.
- 3.- Per què vares venir a fer feina en aquesta escola? Perquè tenia ganes de fer feina a una escola; em varen oferir una substitució i després vaig tenir la sort de cobrir la prejubilació de na Maria Eugènia.
- 4.- Fas feina a altres centres? No.
- 5.- T'agrada aquest col·legi? Molt.

- 6.- D'on ets? De Palma.
- 7.- Tens germans? Sí. En tenc quatre (amb jo som cinc germans).
- 8.- Ets tenyida? Sí.
- 9.- T'agrada la teva feina? Sí. Per què? Perquè m'agrada el contacte amb els nins i tot el que suposa l'ensenyament amb ells.
- 10.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí. Bastant bé.
- 11.- On vares estudiar la teva carrera? A la UIB.
- 12.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí. Ja tenc una altra carrera. Quina? Pedagogia.
- 13.- Quina és la teva classe preferida? Totes. No en tenc cap de preferida.

- 1.- Què noms? Aurora Comeche.
- 2.- Quants d'anys tens? 26 anys.
- 3.- On vares néixer? A Palma.
- 4.- Quan és el teu aniversari? El 5 de setembre.
- 5.- Quin és el teu signe zodiacal? Verge.
- 6.- Per què vares venir a fer feina en aquesta escola? Perquè en tenia ganes i em varen oferir l'oportunitat.
- 7.- T'agrada la teva feina? Sí. Per què? Perquè m'agrada fer feina amb nins.
- 8.- Et dus bé amb els teus alumnes i companys de feina? Sí.
- 9.- On vares estudiar la teva carrera? A la UIB. I a USAL (Universitat de Salamanca).
- 10.- T'agradaria estudiar una altra carrera? Sí. Per què? Per estar més formada.
11. Tens germans? Sí.
12. Què fas en el teu temps lliure? Descansar i passejar.
13. Quines són les teves aficions? Llegir.
14. Ets casada? No. T'agradaria tenir fills? Sí.
- 15.- Quina és la teva classe preferida? Totes.

ALUMNES NOUINGUTS

Enguany, la revista *Creixent* torna amb la secció *Alumnes nouinguts* que consisteix a entrevistar els alumnes que s'incorporen a la nostra família educativa a l'etapa de l'aso per tal de conèixer-los una mica més. A més a més, també entrevistarem els quatre professors que han començat aquest curs a fer classe al nostre centre. Esperam que us agradi.

- 1.- Com t'anomenes? Santiago Hernández i estic a 1r d'eso A.
- 2.- Quina edat tens? 12 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? Al col·legi públic Verge de Lluc.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè és interessant.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Que és més gran.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Plàstica i Educació física. Per què? Perquè trec més bones notes.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? L'anterior. Per què? Perquè feien més excursions.
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a futbol.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Víctor, en Javier, en Cristian, en Guillermo i en Luis.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè em vaig canviar de casa i aquest col·legi està millor. A més a més, al meu col·legi no hi havia secundària.

- 1.- Com t'anomenes? Vanesa Rojas Suárez i estic a 1r d'eso A.
- 2.- Quina edat tens? 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Bolívia. Al Gabriela Mistral.

- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè em cau molt bé la gent.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Les amigues.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Matemàtiques i Educació física. Per què? Perquè m'agraden molt.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Escoltar música i jugar al bàsquet.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Delia i na Marina.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè els meus pares es varen traslladar aquí.

- 1.- Com t'anomenes? Fran i estic a 1r d'eso A.
- 2.- Quina edat tens? 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Fundació Trópica.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Pels amics.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Tot.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Totes.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Anar en bicicleta.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Tots els de la classe.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè vaig venir a viure aquí.

- 1.- Com t'anomenes? Álex Ribeiro i estic a 1r d'eso A.
- 2.- Quina edat tens? 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? IES Baltasar.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Pels professors.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Les classes.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Socials.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? L'anterior. Per què? Perquè ens deixaven fer més "juerga".
- 8.- Quines són les teves aficions? Dormir.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? Na Maribel Rodríguez i na Meritxell.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè vaig suspendre vuit assignatures.

- 1.- Com t'anomenes? Luis Saigua Coronado i estic a 2n d'eso A.
- 2.- Quina edat tens? 14 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A l'Emili Darder.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè em sembla un bon centre.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els amics.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Català i Música. Per què? Perquè els professors són molt bons.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a futbol.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Sebas, en Francisco i en Juan.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè aquest és més a prop de ca meva.

- 1.- Com t'anomenes? Marcos Casavázquez i estic a 2n d'eso B.
- 2.- Quina edat tens? 13 anys.

- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A l'IES Josep Maria Llompart.
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè està molt bé.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? Els companys.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Tecnologia, Educació física, Naturals i Castellà.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest. Em tracten millor.
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a la consola, l'ordinador i la natació.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Sebas, en Joshua i en Dani.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè estava molt enfora.

- 1.- Com t'anomenes? Luis Julcamoro i estic a 2n d'eso B.
- 2.- Quina edat tens? 13 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? A Hijo de María (Perú).
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè m'agrada.
- 5.- Què és el que més t'agrada del centre? El pati.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Matemàtiques.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest.
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a futbol.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Sergio Cano.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè vaig venir a Espanya.

- 1.- Com t'anomenes? Freddy Rojas Suárez i estic a 3r d'eso B.
- 2.- Quina edat tens? 16 anys.
- 3.- On estudiaves abans de venir aquí? Al col·legi Sara Ugarte (Bolívia).
- 4.- T'agrada centre? Sí. Per què? Perquè és més bonic que el d'allà.
- 5.- Què és el que més t'agrada

- del centre? El pati.
- 6.- Quines són les teves assignatures preferides? Tecnologia. Per què? Perquè m'agrada fer manualitats.
- 7.- Quin centre t'agrada més : aquest o l'anterior? Aquest. Els professors em tracten molt bé
- 8.- Quines són les teves aficions? Jugar a futbol.
- 9.- Quins són els teus millors amics del col·legi? En Juan Carlos Robles.
- 10.- Per què vares canviar de col·legi? Perquè vaig haver de venir aquí.

FEIM POBLES

PRIMER D'ESO "SANTA MARIA DEL CAMÍ"

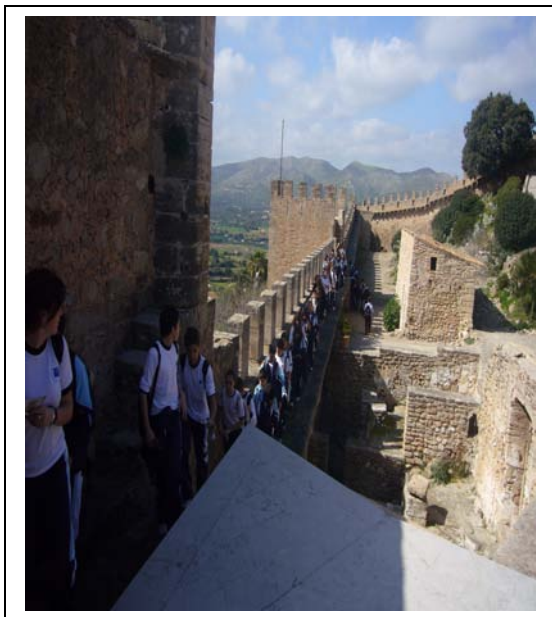
Santa Maria del Camí és un poble del Raiguer de Mallorca, conegut pel seu mercat dels diumenges.

De les seves tradicions destaca la llet d'ametlla que es beu per Nadal i la Fira que se celebra el darrer diumenge d'abril.

Com a monuments representatius podem trobar el Convent dels Mínims i l'Església Parroquial.

SEGON D'ESO "CAPDEPERA"

El dia 28 de febrer, els alumnes de 2n d'ESO, vàrem anar d'excursió a Ses Païsses i Capdepera. Primer vàrem anar a Artà on per unes hores varen poder imaginar com vivien els nostres avantpassats, les seves cases i llocs on passaven el temps.

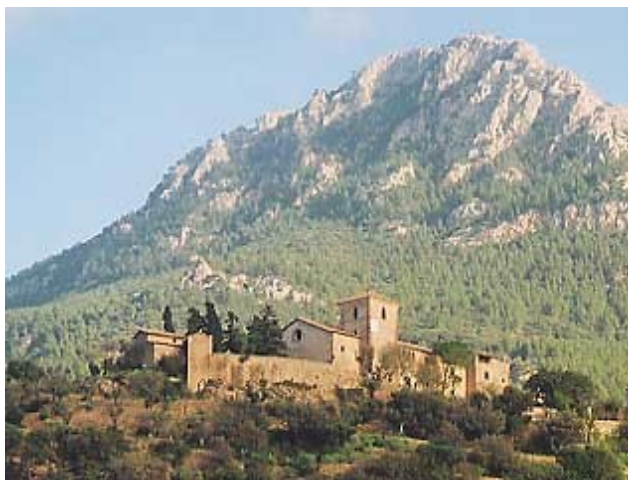
Després, vàrem anar a Capdepera, ciutat medieval; pujàrem al seu castell i passejàrem per l'interior i especialment per les seves murades. Per últim, vàrem anar a la plaça del poble i vàrem fer una activitat per grups on havien de trobar el nom dels llocs més emblemàtics del poble, va ser molt divertit.

TERCER D'ESO "DEIÀ"

Arribàrem a Deià i el primer que vàrem fer va ser anar a Cala Deià una petita cala pesquera que es troba sota el poble. Allà berenàrem i les nostres tutores ens varen donar unes fitxes informatives. Després vàrem anar a l'església, on visitàrem el cementeri. Vàrem veure la tomba de Robert Graves, el famós escriptor autor de títols com "Jo, Claudi", o "Mites Grecs".

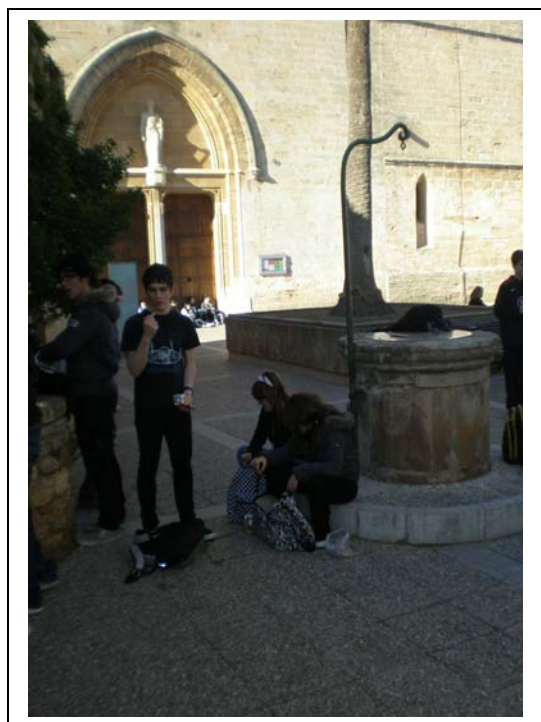
Per acabar amb la visita vàrem desfruitar d'un passeig per Deià.

A la fi tornàrem a la parada del bus per anar a Palma.

QUART D'ESO "ALCÚDIA"

El passat cinc de febrer els alumnes de 4t d' ESO vàrem visitar Alcúdia i més concretament l'antiga ciutat romana de "Pol·lèntia".

Va ser molt interessant conèixer una mica la vida quotidiana dels romans. Una guia molt simpàtica ens explicà com era una casa romana, de què s'alimentaven, com eren els carrers, què era el fòrum... Ens informà sobre els temples i les "tabernae". Finalment vàrem poder veure

les restes d'un teatre romà, ens vàrem asseure com si nosaltres fóssim el públic i escoltàrem com eren les antigues funcions, com es distribuïa el públic i quins eren els actors.

Més tard, anàrem al museu Monogràfic de Pol·lèntia situat devora l'església i allà vàrem trobar peces que els arqueòlegs han recuperat durant les excavacions (joies, escultures, juguetes, ceràmiques...)

Aquest dia també va servir per fer un poc de convivència i passar-ho bé. Passejàrem plegats fins el mercat, jugàrem a futbol i dinàrem junts.

Va ser un dia molt complet.

ELS SIMPSONS

Enguany els alumnes de 3r d'ESO de teatre ens convertim en uns personatges grocs i amb quatre dits que entren cada migdia a les cases de tots els que estau enganxats als *Simpsons*. Aquests personatges televisius que tantes hores han compartit amb nosaltres esdevenen éssers animats dins la sala d'actes del nostre col·legi.

Demuestra els teus coneixements sobre els *Simpsons*:

1. Quants d'anys té Homer Simpson?
 - a) 34
 - b) 35
 - c) 36
 - d) 37
2. Quin és el passatemps preferit de Homer Simpson?
 - a) Seure al sofà davant la televisió, bevent vi de gran reserva.
 - b) Seure al sofà davant la televisió, bevent Coca-Cola light.
 - c) Seure al sofà llegint un llibre i bevent cervesa.
 - d) Seure al sofà davant la televisió, bevent cervesa.
3. De quin equip de beisbol ha estat la mascota Homer?
 - a) Els Isòtops d'Springfield.
 - b) Els radioactius de Burns.
 - c) Els donuts d'Springfield.
 - d) Rock and Burns Beisbol Club.
4. Què ha arribat a sortir dels cabells de Marge?
 - a) Una torradora.
 - b) Una foto dedicada de Krusty.
 - c) Un pòster dels Bee Gees.
 - d) Un japonès convençut que la II Guerra Mundial no ha acabat.
5. Quin és el seu cantant preferit?
 - a) Frank Sinatra.
 - b) Neil Sedaka.
 - c) Maurice Chevalier.
 - d) Tom Jones.
6. Per què Marge va intentar boicotejar els dibuixos de "Rasca i Pica"?
 - a) Per un excés de sexe a TV.
 - b) Per un excés de violència a TV.
 - c) Per un excés de televisió.
 - d) Per un excés d'alcohol en el ponx.

7. Durant la seva etapa artística, com va pintar Marge al senyor Burns?
- Treballant al seu despatx.
 - Mirant pel forat del pany el vestuari de dones.
 - Despullat sortint de la dutxa.
 - Muntant a cavall com George Washington.
8. Quin és el nom complet d'Apu?
- Apu Nahanahapepitleion.
 - Apu Nahaparapelipeton.
 - Apu Rambindanab Tagore.
 - Apu Nahasapeemapetilon.
9. Quin tipus de dieta segueix Apu?
- Vegetariana tolerant.
 - Vegetariana macrobiòtica.
 - Vegetariana estricta.
 - Vegetariana agropecuària.
10. En un dels capítols Apu perd la feina, per què?
- Per vendre vaca boja.
 - Per vendre blat transgènic.
 - Per negar-se a vendre carn.
 - Per vendre cuixot en mal estat.
11. Com va començar la seva carrera Krusty?
- Com a venedor de pizzes.
 - Fent de corista.
 - Fent de mim al carrer.
 - Cantant un ranxera amb eructes al Show de Johnny Carson.
12. Quin és el nivell d'estudis de Krusty?
- Enginyer superior aeronàutic.
 - Diplomat en llanterneria.
 - Estudis elementals.
 - És analfabet.
13. Quina és la professió del pare de Krusty?
- Enterrador.
 - Agent de l'FBI.
 - Rabí.
 - No té pare conegut.
14. Quina és l'especialitat de la taverna de Moe?
- Còctel Moe.
 - Cervesa.
 - Coca-cola.
 - Cafè amb llet.

Ets un vertader seguidor dels *Simpsons*? Comprova-ho...

Solucions: 1 (c), 2 (d), 3 (a), 4 (a), 5 (d), 6 (b), 7 (c), 8 (d), 9 (c), 10 (d), 11 (c), 12 (d), 13 (c), 14 (b).

CONVIVENCIAS DE E.S.O.

A lo largo de este presente curso los alumnos de E.S.O, como viene siendo habitual en nuestra escuela, han llevado a cabo las convivencias. El objetivo de las mismas siguen siendo fomentar los valores de nuestra escuela: el compañerismo, la solidaridad, el respeto a uno mismo y a los demás, la naturaleza, etc. Así como también abrir una puerta al conocimiento interior, a la espiritualidad, partiendo desde la perspectiva cristiana pero abiertos al respeto y al conocimiento a otras puertas que estén basados en nuestros mismos valores. Procuramos cada año llevarlas a cabo en un lugar diferente y en cada curso también son unos objetivos específicos diferenciados de los otros. Para el equipo del pastoral y para el equipo educativo es siempre un reto, y se convirtió en un reto mayor el día que nuestro querido Toni Vadell marchó a Roma, dado que su trabajo y su aportación eran inmejorables. Pero gracias a su trabajo realizado, a su apoyo desde la distancia, a la confianza y el trabajo del profesorado, podemos decir que las convivencias siguen siendo un marco muy constructivo que sigue funcionando. Es de todos conocidos que experimentar los valores, más allá de simplemente vivirlos se convierte en la mejor de las lecciones.

Me gustaría, como botón de muestra, hacer una valoración, por ejemplo, de la oración. En su día, con Toni Vadell en nuestro equipo de Pastoral fue todo un reto incluir una oración en las Convivencias de tantos chicos jóvenes, cuando es muchas veces comentado en nuestra sociedad, la falta de interés espiritual de los ellos, cosa que, después de estos años de experiencia nos atrevemos a negar. El crear

un contexto en el que ellos sintieran que su inquietud espiritual podía tener salida, ha sido sin duda, un elemento que a todos nos ha creado sorpresa por la excepcional acogida que ha tenido. Ver a un grupo de jóvenes rodeando la cruz, sentados en el suelo y en silencio, escuchando y escuchándose, no tiene precio. Puede sorprender que comente que en todas las oraciones, y con todos los cursos, ha habido algún momento en el que hemos tenido incluso que llegar a pedir a los alumnos que abandonaran ya el espacio de oración pues se hacía tarde. Eso, y no sólo lo que muchas veces algunos medios de comunicación cuentan, también son nuestros jóvenes. Quizá tendríamos que plantearnos los adultos si es posible que muchas veces no sepamos acercarnos más a sus necesidades, o ellos mismos no sepan expresarlas. Seguiremos trabajando para que la tolerancia, el respeto, la diversidad, la escucha, la espiritualidad sean, no sólo valores, sino instrumentos que ayuden a nuestros alumnos y a nosotros mismos a vivir y construir un mundo mejor del que nos dejaron.

Este año los alumnos de 2º y de 4º fueron a Son Roca, los alumnos de 1º a Montesión de Porreres, y los alumnos de 3º a Santa Lucía en Mancor del Valle. Seguidamente incluimos algunos artículos sobre las convivencias realizados por alumnos de E.S.O, relatándonos su vivencia.

Jesús Valdés

Convivències de 1r d'E.S.O.

Dimarts 27 de novembre del 2007 les classes de 1rA i 1rB d'ESO varem anar de convivències a Montisió de Porreres.

A les 9h del matí varem partir cap a Porreres i l'autocar ens va deixar devora un petita costa que varem pujar fins arribar a Montisió. Era al·lucinant! Hi havia molts arbres, llocs per seure i molt d'espai per jugar i divertir-nos. Varem berenar als bancs i després entrarem al claustre. Allà varem fer uns petits jocs. Després els mestres ens varen donar uns dorsals i nosaltres varem escriure-hi les coses bones que pensàvem dels altres companys. Va ésser molt divertit veure que tenim moltes coses bones.

En acabar els jocs anàrem a l'església que estava guapíssima perquè un grup de nins hi havien posat espelmes. Ens varen llegir una lectura i varem quedar en silenci resant tot el temps que volguérem. Després d'aquesta estona a l'església varem anar cap al menjador a dinar i després a jugar fins poc abans de partir cap a Palma.

Aquestes han estat les convivències a Porreres on hem après a conuiuere millor amb els amics i amb tota la gent que ve nova a l'escola perquè no es sentin mai tots sols.

Yara El Lakkis, Laura Mas, Beatriu Riera. 1r ESO B.

Convivències de 2n d'E.S.O.

Era un dimarts, 29 de gener de 2.008, el alumnes de 2º d'E.S.O. teníem programades unes convivències.

Varem sortir de l'escola a las 9:00 del matí, varem manar caminat, fins arribar a Son Roca, al casal de convivències. Quan arribarem, deixarem totes les maletes i varem començar a fer dinàmiques d'escalfament com la dels animals i la del sandwich, que consistia en fer entrepans humans, aquestes dinàmiques pretenen llevar-nos la vergonya. Després varem fer la dinàmica de la confiança, que consistia en tapar-se el ulls i deixar que el teu company et guies per tot el recinte, va ser una bona experiència.

Més tard varem manar a dinar, cadascú el que havia portat. Seguidament, varem donar gràcies del que teníem mitjançant una oració. Amb això es pretenia que nosaltres valoréssim el que tenim. Hi havia encens i ens col·locàrem envoltant una creu i uns ciris. Després varem fer una adaptació teatral a la vida moderna de diverses paràboles com la del fill pròdig... Això fou molt divertit, finalment, arreplegarem les coses i varem prendre camí cap a l'escola.

Rafa Cuart

Convivències de 3r d'E.S.O.

Las convivencias de tercero de ESO fueron en Santa Lucia, el día 18 de marzo. Después de una hora de camino llegamos a la explanada, donde teníamos que empezar nuestras convivencias, junto a los profesores que nos acompañaban (Jesús, Ramón, Montse, Irene), hicimos una serie de juegos: la primera actividad que realizamos la dirigió Jesús, y consistía en ponernos en grupos de varias personas, dependiendo del número que el dijera, acto seguido hicimos otra, de atarnos

los cordones de los zapatos por parejas, y dentro de esa había otra prueba, que consistía en ir a por una piña atado con nuestro compañero por los cordones de los zapatos, quien consiguiera la piña más grande ganaba.

Más tarde nos dividieron en cuatro grupos, para poder hacer la actividad sobre los problemas de los adolescentes, nos tuvimos que leer la lista de los cien problemas, y de esos teníamos que elegir cinco, el problema que fuera más votado por el grupo, teníamos que interpretarla.

Acto seguido nos pusimos a comer, y tuvimos un tiempo libre.

Cuando acabó nuestro tiempo libre, nos dirigimos a la celebración, que nos habían preparado dentro de la iglesia, durante el tiempo que estuvimos, hablamos sobre la Pascua, ya que quedaba poco. También hicimos momentos de silencio que durante este pudimos levantarnos y acercarnos a dejar nuestro papel con los cinco problemas en una cesta que había junto a la cruz, y a partir de allí cada persona decidía cuando salía de la iglesia.

Una vez fuera, nos pusimos a andar para llegar al bus, y vuelta al colegio.

Silvia, Pau, Guillem, Marina

PRUEBAS CANGURO 2008

Un grupo de dieciocho jóvenes decidieron participar en las pruebas canguro organizadas por la sociedad de matemáticas de las Islas Baleares. Estas pruebas son una serie de ejercicios que contemplan lógica y una pequeña dosis de conocimientos matemáticos que se realizan en todo el mundo el mismo día y a la misma hora.

Nuestros jóvenes voluntariamente decidieron participar en este singular evento en el que participaron dos mil jóvenes de otros centros en el Palma Arena. De esta manera disfrutaron de una mañana diferente y pudieron también ver un espectáculo de matemagia.

Hay que destacar la valentía de Esmeralda Sánchez que pese a las dificultades que tiene y haciendo el mismo examen que el resto de sus compañeros obtuvo una muy buena posición y demostró que el conocimiento solo entiende el esfuerzo y la dedicación.

Personalmente, creo que la experiencia que vivieron fue positiva, disfrutaron y pudieron ver el lado más lúdico de una materia con mucha y pudieron disfrutar jugando con ella. Desde estas líneas mi enhorabuena a todos ellos.

Juan Manuel Reverte

Records i experiències dels alumnes de 4tE.S.O.

-Cantar, jugar amb plastilina i pintar eren les nostres màximes preocupacions. Me'n record d'aquell "plastidecor" groc elèctric que ens va seduir a tots i per culpa del qual sempre havia batalles a classe.

Miquel Aguiló

-Va ser molt divertit el dia que aferràrem un guix a la pissarra i la professora es va enfadar. Com que ho trobàrem divertit repetírem l'experiència amb una moneda de 0'20 aferrant-la al pati. Tots els nins la volien agafar.

Pedro Frau

-Recordam de forma molt agradable la nostra primera acampada a la granja de Son Roig amb , per aquell temps, les nostres tutores Xisca i Jerònima. El més interessant va ser descobrir que un company nostre era sonàmbul.

Irene Boned, Raquel García...

-El viatge de 2n E.S.O. va ser espectacular perquè els nostres tutors Jesús i Angustias es posaren a ballar.

Manolo Montalvo.

-Record amb molta emoció el dia que en Jaume Taberner em va dur a la meua classe després d'estar dos anys fora. Tots els meus amics em van rebre aplaudint i contents perquè tornava.

Iris Pujol.

-Record especialment el dia que en Benet em va fer una abraçada, perquè em va trobar plorant i nerviós; jo feia poc que havia arribat a aquesta escola.

Salamu

-No oblidarem mai el dia que representàrem l'obra "Grease" davant tota l'escola. Des d'aquell dia ens sentim actors amb moltes possibilitats.

Els alumnes de 4t E.S.O. C

-De petita em vaig casar amb un altre alumne. En Javi. Vàrem simular unes noces. Al poc temps jo em volia divorciar i en Javi no. Na Raquel va fer d'advocada i ho va arreglar tot.

Blanca Ferrá.

-En el viatge de 2n E.S.O. en Sergi va agafar un camí secundari a la neu i va quedar estampat en uns matolls amb els esquís.

Toni Nicolau

-Recordam emocionats les darreres convivències a Son Roca. En el moment de la pregària molts vàrem plorar.

Els alumnes de 4t E.S.O.

SOPAR DE NADAL. ENS ANAM A ROMA

Com cada any aquest curs prepararem un sopar per recaptar doblers per al viatge d'estudis.

El més important d'aquest sopar va ser la solidaritat que mostrarem tots els alumnes de 4t 4E.S.O. . Hi col·laborarem tots, tant els que havíem d'anar de viatge com els que no.

Tot i que feia molt fred va assistir molta gent; vàrem fer una bona recaptació per ajudar a solventar despeses del viatge a Roma.

Tots els alumnes hi participarem duent menjar, beguda i ens vàrem ocupar de servir-lo tot als pares.

Molts alumnes es dedicarem a vendre tiquets per participar en el sorteig d'un pernil.

Agraïm la col·laboració de tanta gent en aquest sopar anual, així com la participació dels pares i professors.

Els alumnes de 4t E.S.O. C

ANAM AL TEATRE

"LA VIDA ES SUEÑO" (Calderón de la Barca)

El passat 29 de gener, els alumnes de 3r i 4t E.S.O. vàrem realitzar una sortida cap el teatre de "la Salle" per gaudir de l'obra de Calderón de la Barca "La vida es sueño".

Resultà molt interessant poder veure, en directe, com uns actors amb pocs recursos representaven una obra clàssica que nosaltres només coneixíem a través dels llibres de text.

Assistir a aquesta representació ens va ajudar a entendre millor l'obra, ja que conté molta filosofia. Planteja la problemàtica del destí i de la llibertat de l'ésser humà.

Aprenguérem algunes coses com:

- El límits entre la realitat i els somnis no són clars.
- Si no dones amor no esperis rebre'n més.
- La lluita entre la raó i el sentiment no només surt a una obra clàssica del XVII, és típica també a les nostres vides.

Aquells magnífics actors, d'una manera popular, ens vàrem apropar a l'obra d'un escriptor molt culte.

"Els alumnes de 4t E.S.O. C "

CERTAMEN DE RELATS BREUS

Com ja és habitual, enguany hem tornat a organitzar el Certamen de relats breus al qual han pogut participar els alumnes de secundària en dues modalitats: la modalitat A per a alumnes de primer cicle d'ESO (cursos primer i segon) i la modalitat B per a alumnes de tercer i quart. El tema havia d'estar relacionat amb l'objectiu general del curs, *Feim poble(s)*, i els alumnes podien participar amb narracions inèdites tant en castellà com en català. A continuació us posam els relats que han resultat guanyadors. Esperam que us agradin i animam els alumnes a què continuïn participant els anys vinents.

“POSAR RELATS GUANYADORS”

Enveja Mortal

(Relat guanyador categoria A Català)

Aquesta història va començar quan érem petits...

Toni, el meu germà gran sempre era el favorit, el primer en tot, el que se'n duia tots els complits del meu pare... Mon pare era el president d'una important multinacional anomenada; “Pans Sóller”, ja que aquí es troba la seu, ca nostra i aquesta història succeeix en aquest bonic poble de l'illa de Mallorca.

Una nit, fart dels privilegis i de les preferències, i pres per l'enveja i l'odi em vaig escapar de casa i vaig córrer cap al poble, vaig sentir uns crits que provenien d'un carrer sense sortida, s'estava cometent un assassinat, jo ho vaig veure tot però l'assassí també em va veure a mi i em va segrestar.

Al matí següent vaig despertar a una casa a la serra, i per la meva sorpresa, l'assassí era el meu oncle, el germà del meu pare, ell em va entendre ja que havia passat per la mateixa situació, mon pare s'havia quedat amb l'empresa i sempre era el preferit, llavors quan li vaig prometre que no li diria res a ningú em va deixar anar però em va ensenyar a pensar com un criminal, a tenir la sang freda, a no confiar en ningú...

Passats deu anys vaig conèixer na Sandra, una persona bona amable... i em vaig enamorar d'ella, vaig aconseguir ser el seu novii però llavors el meu germà amb el seu càrrec de president adjunt, el seu cotxe, la seva fama i el respecte del meu pare em la va prendre, en aquell moment vaig dir:” És la darrera cosa que em pren”.

Impulsat pel meu oncle vaig decidir posar en pràctica tot el que m'havia ensenyat el meu oncle, vaig decidir matar-lo, però com?, una mort lenta i dolorosa o ràpida i neta, em vaig decantar per la primera opció, volia que sofrís tant com vaig sofrir jo, la millor manera seria utilitzar verí, el mercuri era el meu preferit, et col·lapsa el sistema nerviós i cerebral i et col·lapsa el pulmons.

Vaig agafar una capsula, li vaig posar unes roses amb el mercuri impregnat i vaig posar Sandra a la capsula, mentre que jo li contava això al meu oncle Sandra m'escoltava a l'altra costat de la porta i va anar a c'an Toni però quan va arribar ja era mort, el va trobar a ell i una carta amb el meu nom que va escriure mentre agonitzava, això ho sé perquè al matí següent na Sandra va venir a ca meva a contar-m'ho i a demanar-me explicacions, em va dir que em denunciaria a la policia, però quan li vaig recordar que a la capsula posava el seu nom es va calmar una mica, em va donar la carta i se'n va anar.

El meu oncle em va dir, el teu germà no és l'únic culpable del teu patiment, has de matar el teu pare ja que ell té tanta culpa com el teu germà, la seva mort vaig preferir que fos ràpida i neta, ja que per molt que m'hagués fes patir a ell li devia la vida, on i quan?. Aprofitant la seva afecció a la caça un diumenge li vaig proposar anar d'expedició i mentre estava despistat... li vaig pegar un tir a l'altura de la nou cap amunt i li vaig col·locar el rifle simulant el suïcidi així ningú no pensaria que el seu propi fill l'havia assassinat, pensarien que s'havia suïcidat per la mort del seu estimat fill Toni, però per a la meva sorpresa no em sentia millor sinó pitjor ja que li havia llevat la vida a dues persones i per molt que m'haguessin fet no tenia dret a matar ningú però m'havia guiat per l'odi i la ràbia i aquest hi havia estat el meu error.

Aquella tarda vaig anar a veure el meu oncle i li vaig contar el que havia passat, ell continuava impassible però per un moment, li va canviar la cara, es va posar nerviós, començà a suar i en aquell moment vaig notar una pistola a la meua panxa, em va explicar que el seu vertader pla des del principi era impulsar-me perquè matés a la meua família i matar-me a mi per apropiarse de l'empresa i de l'herència ja que si ell em matava seria l'únic hereu de la família i em va dir també: "Has comès un error t'has fiat de mi i jo et vaig ensenyar a no fiar-te de ningú".

No m'importava morir, estava tan avergonyit del que havia fet, però li vaig dir jo a ell: "exacte, no et fiïs mai de ningú" vaig treure la pistola i li vaig pegar un tir, no em va tremolar el pols a l'hora d'acabar amb aquest malson.

Al matí següent mon pare em despertava dient-me: "Aixeca't que hem d'anar a veure el teu germà", en acabar d'esmorzar vaig anar a casa del meu oncle i ell si que era mort i amb la carta que m'havia escrit el meu germà en el meu somni.

Borja Sepúlveda Maestro
2n d'ESO

L'estàtua del cul de mico (Guanyador català categoria B)

Estem a divendres, i ja fa més d'un mes que l'estàtua Darrere de Mico va ser robada del Museu d'Història Egípcia. Escolto el rin-rin del telèfon, i espero que Bartolo Pérez, el meu fidel ajudant mexicà, l'agafi; però no ho fa, i salta el contestador. Una veu amb un marcat accent anglès comença a parlar intercalant paraules anglosaxones que, sens dubte, no entenc - per què no vaig fer els cursets? -, però Barto és molt amable i m'ho va traduït com pot.

- "Ándale!" "Diu que la Festa Anual i Tradicional del Darrere de Mico és dintre de dues setmanes –diu en castellà, substituint les 'c' per 's'.

És Sir William Van Hallen, aquell cavaller anglès fanàtic del minigolf i de les salsitxes vieneses que ens va contractar perquè trobéssim la seva estatueta. Tampoc sé per què ho va fer, perquè un noi com jo que acaba d'acabar la carrera d'Història a la universitat d'una illeta com és Mallorca i un mexicà que m'ajuda a entrar sense consentiment dins morades no donen per molt. Quan l'hi vaig dir a Sir William tot això va posar una cara estranya. Vaig suposar que no m'havia entès, així que li vaig dir "visca barça" i tot va tornar a la normalitat.

- Oh!, Déu! -exclamo, falsament preocupat- No la trobarem a temps i 1000 anys de sequera, fam, plagues, escalfament global, homosexualitat i diarrea devastaran Egipte.

En fi, tot el que ja està passant, però en oferta.

Barto assenteix, segur de si mateix, i segur que allò que jo deia anava ben de veres. Li peg un calbot; no vaig poder evitar- ho.

Recollim les coses ràpidament per sortir corrent cap a la luxosa mansió de Sir William. Arribem més aviat del que havia suposat, però els diners extra que li havíem donat al taxista havien de servir d'alguna cosa.

Sir William ens esperava en el seu jardí, assegut a una cadira de vímet força bufona que m'hagués encantat per a la terrassa del meu pis a Inca.

Aquell home em recordava els "guiris"... bé, turistes. La meva mare sempre deia que no insultés a qui em donés per viure. Com anava dient, aquell home em recordava als típics turistes anglesos que recorrien les platges de l'arxipèlag Balear com a nòmades a la recerca de menjar, amb aquella samarreta gomosa i les típiques trenes al pèl. Només que Sir William no tenia pèl.

El saludem amb un "hello, good morning" i li estrenyem aquella mà rodanxona i de color vermell cranc. Sir William s'havia cremat amb el sol del Caire. El cavaller ens ofereix pastissos de llimona, que accepto sense piular.

La resta no és digne d'esmentar. Barto li va preguntar en un spanglish barroer fins on havien arribat els policies locals, i la meitat del que ens va dir no ens va servir de res. L'altra meitat... tampoc. Ni Barto ni jo varem entendre molt del que deia l'home, a part del "don guorri" que repetia cada dos per tres.

Ens en vàrem anar amb el mateix taxi que ens va portar. L'home creia que li donaríem els mateixos diners que abans, però ara no hi havia pressa. Barto va començar a explicar-me amb el seu accent mexicà històries de la seva terra, i jo simulava escoltar- lo mentre observava el paisatge egipci. El cul del Mico no apareix, i jo no vull ser a Egipte quan totes aquestes plagues deixin la ciutat en ruïnes. No és que jo sigui supersticiós o amant dels programes de televisió místics, però que un vell natiu et conti que arribarà la fi del món si no trobes l'estàtua del cul d'una mona, doncs... vulguis o no, imposa.

I van passant els dies. El cul continua sense sortir a la llum, i Barto i jo hem entrat a més cases de les que tocava "cercant la veritat"... i també una paga extra. Sir William és un garrepa i no tenim ni per a patates.

Barto m'ha aconseguit un curset per correspondència de detectius, a veure si ens dóna temps de fer- lo abans que arribi l'esperada Festa Tradicional i Anual del Darrere de Mico i ens emportem la recompensa. La veritat és que és prou útil si mai no has vist CSI o qualque cosa per l'estil.

El primer que diuen és que "un criminal sempre torna a l'escena d'un crim". I per això vaig enviar l'altre dia a Barto a instal·lar una càmera que gravi la vitrina on tenien exposat el Cul, esperant que Déu il·lumini al culpable amb la seva llum

divina -o amb la d'un focus, no sóc exigent- i em tregui d'aquí per anar a la meva benvolguda Inca. Però crec que en la meua anterior vida vaig fer alguna cosa molt dolenta, així que quan Barto torna amb la cinta de vídeo l'únic que veiem són turistes semblants a Sir William mirar amb sorpresa la vitrina buida. L'encarregat del museu, un home magristó i amb barba blanca, també es deixa caure per aquí; se'l reconeix pel turbant que porta al cap, un turbant de color lila. L'encarregat és el meu ídol de masses. Sempre he volgut saber el que hi ha aquí sota, perquè... qui sap? Potser té per aquí amagat el Sant Greal, que un mai no ho sap. El turbant de l'encarregat del museu és un misteri més de la humanitat.

També veiem passar uns quants vigilants de seguretat. Res important.

Aleshores arriba l'hora d'aplicar els conceptes bàsics del curset de detectius per correspondència. Li dic a Barto que conti tots els possibles sospitosos, a la qual cosa em pregunta que qui són aquests. Poso els ulls en blanc i començo a comptar jo, amb una professionalitat desbordant -és a dir, amb els dits -. Al final m'avorreixo de veure milers de Sir Williams xinesos i apago el vídeo.

Barto apareix del no-res. Segons ell, que també està fent el curset com bon a ajudant, hem de descartar els turistes, ja que eren xinesos i, com tots saben, els xinesos són xatos. Conclusió? Ningú no pot tenir el Cul de Mico. De vegades la lògica de Barto m'impresiona, veritablement.

Lamentablement, això redueix molt els sospitosos i ens deixa només amb tres: l'encarregat del turbant vistós i els dos vigilants de seguretat. El millor és que sabem on estan -que bons que som- i això ens condueix a la que és la millor part de fer un curset de detectiu per correspondència: l'interrogatori.

La sala d'interrogatoris és el despatx del zelador, però la nostra imaginació pot amb totes les desil·lusions que ens trobam pel que fa a escenaris. Barto pega un cop a la taula, fent que el cafè del guàrdia es vessi. L'home espetega amb la llengua i neteja la amb el tovalló, murmurant alguna cosa en egipci que no entenc.

- On era vostè el dotze d'octubre de 1974!?
- A la panxa de la meua mare -contesta el guàrdia.
- No vingui amb bromes, que som a un interrogatori!

Barto em fa por. Decideixo d'intervenir abans de fer-me les meves necessitats als pantalons.

Adoneu-vos-en de la ironia.

- Barto, benvolgut... -dic, posant-li una mà a l'espatlla- Deixa'm a mi.
- Però... -es queixa Barto.
- Però res.

Dec d'haver-ho dit com un autèntic matxo alfa, perquè s'aparta de la taula mentre li fa la mirada del tigre al guàrdia amb un "per què em subjecten".

Sec davant del guàrdia.

- Així que era al ventre de la seva mare... -repeteixo, amb veu interessant.

- Doncs sí -contesta el guàrdia, alçant una cella.
- Aleshores vostè no va poder cometre el crim...

Em sento com en una d'aquestes pel·lícules antigues mudes americanes en blanc i negre, amb tots aquests detectius i totes aquestes noies sexy que perden el seu marit perquè l'ha matat un gàngster.

- A què ve tot això? -salta l'encarregat, posant-se darrere el guàrdia.

El meu ídol de masses ha fet aparició en escena, amb el seu misteriós turbant lila. Com em tempta. Tinc ganes de treure-l'hi i mostrar-li al món la veritat sobre aquell esdeveniment paranormal digne de Quart Mil·lenni, però el deure em crida.

- A veure, qui és el detectiu, vostè o jo? -pregunto, amb autoritat.- Potser estan tractant de distreure'm, i...
- Què insinua? -pregunta, creuant els braços.

Em quedo callat. L'únic so que es sent a la sala d'interrogatoris -o despatx del zelador- és el tic-tac del rellotge.

- Potser va ser vostè qui va robar el Cul Monoso.
- Posterior del Mico -corregeix, arrufant el nas.
- Eh... el que sigui.
- Jo...
- Així que ho confessa! -crido, assenyalant el magristó encarregat amb el dit.
- Arresteu-lo!

Els guàrdies dubten, però el meu tarannà fa que agafin l'encarregat pels braços i se l'enduguin a no sé on. El meu ídol crida en egipci paraules que tradueixo com a malediccions que no posaré aquí per si hi ha persones sensibles llegint això, però el perdono perquè destil·la glamour amb el seu estil. Crido un "I treguin-li el turbant!", però ja són massa lluny. De vegades la vida és cruel.

Així tanquem l'encarregat del museu, però l'estàtua segueix sense aparèixer. Barto i jo registram cada centímetre de la casa sense autorització legal, però l'únic que trobam és un munt de revistes de dubtosa decència i vídeos casolans de persones solitàries que es feien companyia en estranyes posicions. Jo trobo una bossa plena d'herba de color verd, però no li ho dic a Barto per por que en vulgui una mica.

Sortim de la casa -jo amb la bossa ben guardada a la butxaca de la meva jaqueta- i ens dirigim a la mansió de Sir William amb l'esperança que ens porti pel bon camí amb els seus "don guorri" i els seus pastissos de llimona. Però el que trobem aquí no ens l'esperàvem.

En arribar, la porta de l'enorme casa del cavaller anglès està oberta, així que entrem. Primer anem a la cuina a cobrar-nos les nostres hores extres, i després comencem a cercar Sir William.

I el trobem, sí. El trobem amb "les mans a les natges". I també trobem el Cul de la Moneia. O Darrere de Mico. O el que sigui. L'important que Egipte ja no serà destruïda i que jo puc anar-me'n al meu Inca estimat per passar el que em queda

de vida. Perquè al final, encara que hagi estat empresonat, Sir William ens ha hagut de pagar. L'encarregat ens ha perdonat per tancar-lo a la presó, i també ens ha donat un abonament per al Museu si no diem res del que hi havia a casa seva. Jo hagués preferit que em desvetllés el seu secret -és a dir, el del turbant -, però em conformo amb l'abonament.

Barto, el meu fidel ajudant, i jo, ara detectiu de fama mundial, ens anem tot just començar la cerimònia. La Festa Tradicional i Anual Darrere de Mico és una mica avorrida, i el meu benvolgut amic i jo ens anem de copes per celebrar-ho.

Espero no perdre l'avió.

Lorena Fernández de Haro
3r d'ESO

La máquina del tiempo.

por Miquel Àngel Bauzá (Guanyador castellà categoria A)

Mi historia empieza así:

Eran las 7:00 de la mañana. Me acababa de despertar de un sueño magnífico que se convirtió en pesadilla cuando el maldito despertador me despertó. Me tenía que ir a trabajar al "McKing" que estaba en la otra punta de Palma y para colmo el metro estaba inundado y tenía que estar en el trabajo a las 8:00. Tuve que coger un taxi y, para variar, pillé un atasco que cuando llegué a mi destino eran y diez y además me clavaron 50€ y, además el jefe (que es un idiota) me echó una bronca que deprimiría al más optimista. Me pasé trabajando (limpiando mesas, preparando las hamburguesas, friendo patatas, etc.) Ocho horas y una de descanso. Para volver a mi casa, otros 50€. Cuando llego a mi casa me encuentro al casero que me pide el alquiler y yo pienso "seguro que me viene a decir que le tengo que pagar" y, efectivamente. Cuando llegué a mi casa eran las 14h y me puse a comer. Cuando acabé eran las 15h y había acabado mi serie favorita "Los Simpsons". Me pasé casi toda la tarde mirando la tele y a las 18:30 me fui a entrenar y como hoy era miércoles me tocaba entrenamiento de portero. A las 21:30h llegué a casa, y estaba molido, cené de una tortilla y me fui a dormir. Este, es mi día a día.

Ahora que me doy cuenta, no me he presentado. Me llamo Ignacio Saturno (¿bastante "original" no creéis?, tengo 21 años, estoy soltero y sin un duro. Aunque todo eso cambió en un DIA.

Iba andando por la calle cuando me encontré en un callejón una máquina. Tenía cuatro patas y era muy alto, tenía una cabina dentro y sin pensarlo me metí. Parecía de otro planeta y había un panel con cuatro cifras, un a.C. y un d.C. y unas teclas para escribir seguramente algún lugar. Supuse que sería de alguna película o algo así pero, ¡por probar, no se pierde nada! Me metí dentro y como siempre había querido estar en la prehistoria puse: 15.000 a.C., Capó Corb (Llucmajor).

De repente, todo se oscureció y al cabo de cinco segundos aparecí en un poblado de humanos primitivos. Cuando me vieron apareciendo de la nada y con mis pintas, huyeron despavoridos. Me acerqué a uno que no parecía

asustado, ni siquiera me miraba. Le pasé la mano por la cara y ni se enteró, ya sabía por qué no huyó: era ciego...Le saludé y le pregunté-¿Sois de Mallorca?- y él me respondió-“Com?!Tu no xerres mallorquí! Tu xerres foraster!”- Como yo era de pueblo sabía hablar mallorquín y me puse a conversar con él. Cuando los demás vieron que hablábamos se fueron acercando. Cuando ya había más confianza me dijeron que tenía que ir a hablar con el jefe del pueblo. La verdad, congeniamos muy bien, me dijo que me quedase un par de días y, así lo hice. Como sabía que en esa época se inventaron cosas como el fuego yo se lo enseñé. Ellos, a cambio, me recordarían y transmitirían que yo hice eso. Al cabo de una semana me fui.

Mi próximo lugar sería: 1.582 d.C. Santueri (Felanitx) y como la otra vez aparecí allí sin más. Estaba en la batalla de Santueri donde los últimos árabes de Mallorca se refugiaban.

Aparecí en mitad de la batalla. Musulmanes a mi derecha y cristianos a mi izquierda. Parecía que no me habían visto. No me atreví a bajar, pero, uno de los musulmanes me vio y salí. Me puse a hablar en mallorquín con la esperanza de que los cristianos me ayudasen. Pero no hice falta porque los musulmanes creyeron que era un demonio y se retiraron de la batalla. Gracias a eso me dieron riquezas y dijeron que todo lo que hice lo contarían a todo el mundo.

Volví a la máquina y me dirigí a mi última visita del trayecto antes de volver a mi época.

Puse: 2.030 d.C. Palma (tenía que saber como era el futuro)

Fui a parar en un sitio como todo el mundo se imagina el futuro. Edificios, coches, etc... todo cromado y muy brillante. También se podían contemplar diferentes especies de seres vivos. Por un lado se veían los monos gritones de “La Guerra de las Galaxias” y por el otro los enanos verdes saltarines que hablan como los indios, aunque solo había humanos como los típicos empollones de la clase.

Cogí un periódico y leí los titulares y salían algunos bastantes divertidos como: “El Mallorca gana la Liga y el “Madrid” y el “Barça” bajan a 2ª”. Pero las risas se me fueron pronto cuando vi este titular: “Hoy hace 1 año que los empollones se rebelaron contra todo el mundo. “Convirtieron” a todo el mundo en empollones para hacer un mundo “mejor” según ellos.

Por eso sólo veía a empollones. Y pensé -¡Tengo que salir de aquí! Y me fui antes de lo que canta un gallo. Y por fin volví a mi tiempo. Pero algo había cambiado.

Era de una familia rica, multimillonaria y “muchimillonaria”. Todo gracias a lo que hice en el pasado y porque los demás lo transmitieron. ¡Qué suerte la mía!

Y era el dueño de una empresa de comida rápida llamada ¡McKing! ¡WOW! La empresa para la que yo trabaja era mía ¡Menudo cambio! Además tenía tanto dinero que pude arreglar el metro que aún estaba inundado.

Mi vida dio un giro increíble y todo gracias a la Historia.

Silencio y vacío

por Lorena Fernández (Guanyador castellà categoria B)

Su padre casi nunca estaba en casa; y, si lo hacía, jamás pasaba más tiempo del necesario con sus hijos. De hecho, durante toda su infancia, Joan solo recuerda una cosa clara de él. Solo un recuerdo para llevar consigo el resto de su vida.

Caterina y él eran niños. Ella no tendría más de dieciséis años, y Joan estaba a punto de cumplir siete. Los dos habían estado jugando cerca del estanque que había al lado del palacio donde la familia Bennàsser vivía desde que él tenía uso de razón.

Los dos hermanos se divertían tirándose agua e intentando atrapar a los pequeños y escurridizos peces que rondaban por la orilla. Algo alejada se oía una suave melodía de piano, procedente del interior de la casa, casi inaudible por los gritos de los dos y las risas de las criadas, que comentaban el apuesto y atractivo hombre que había ido de visita aquel día a la posesión.

Joan sabía que se trataba del prometido de Caterina, aquel francés exiliado al que iban a casar con su hermana por conveniencia. Tenía algo más de veinte años y su carácter era serio y callado. Seguramente estaría reunido con su madre y su tío, en alguno de los balcones mientras tomaban té o café.

El pequeño frunció el ceño, moviendo el dedo por el agua. Él y Caterina estaban agachados, pero sin tocar el suelo, disfrutando de los últimos días de verano.

- ¿Qué te pasa, Joanet? –preguntó su hermana, toda sonrisas.
- ¿Te tendrás que casar con el hijo de los Arnaud? –preguntó, sin atreverse a mirarla.

Notó como su hermana borraba su interminable sonrisa del rostro. Hablar sobre aquello la ponía de mal humor, y los últimos días había estado confinada en su habitación por gritar a su madre. Joan la miró, con miedo de que se fuera a algún lado y lo dejara solo. Ahora, Caterina ya no jugaba con el agua. Algunos mechones del cabello rubio, imposibles de recoger en el moño, le caían rebeldes sobre la cara.

- Sí, Joan. Ya te lo he dicho muchas veces.

El niño se calló, pero aquel silencio únicamente interrumpido por el susurro del viento contra el agua no duró mucho. De repente habían empezado a discutir, como ocurría siempre que jugaban juntos. Joan no estaba seguro de por qué había comenzado la disputa; discutían tan a menudo que le resultaba difícil acordarse.

Metió la mano en el estanque y sacó un puñado de barro, amenazando a Caterina con ella. Sabía que si su madre se enteraba le regañaría –puesto que era de un “pésimo gusto”-, pero le daba igual. Y como su hermana se negó a darle la razón, le lanzó la bola de barro, que le dio de lleno en la falda del vestido color verde, con el que se había vestido especialmente para la ocasión.

Joan empezó a correr hacia la casa en un intento de refugiarse, seguido de muy

cerca por Caterina. Subieron de dos en dos los peldaños la escalera que conectaba el patio con el palacio, con Caterina cogiéndose la falda del vestido, ahora marrón, para no tropezar. Joan podía ver de refilón las montañas que formaban la sierra de Tramuntana perderse tras la posesión, y también podía escuchar a su hermana chocando con algunas sirvientas que venían de Bunyola con cestas repletas de frutas veraniegas para la cena de aquella noche.

Al final logró entrar en la casa, aquel palacio de estilo italiano rodeado de aquellos enormes jardines que los dos hermanos se habían recorrido miles de veces. No se dio cuenta entonces, pero había ido salpicando el pasillo, marcando las pisadas húmedas y embarradas en el suelo. Caterina le pisaba los talones, con el moño ya deshecho y dando tropezones, haciendo que un par de cuadros en los que el artista había retratado los rostros de los antepasados de la familia cayeran al suelo. Joan llegaba corriendo a la puerta de la sala de estar en el momento justo en el que su madre bajaba por la escalera alertada por el ruido, seguida de su tío y del prometido de su hermana, Sebastián Arnaud.

La cara de su progenitora emanaba furia. En su casa nadie tenía derecho a interrumpir ese grisáceo silencio, ni a irrumpir en casa gritando y corriendo; nadie tiraba barro a sus hermanos. En Raixa no había niños, sino herederos.

Caterina se había parado en seco, saludando a su futuro marido con un murmullo que Joan entendió como “Sebastián”, avergonzada por su mala conducta.

Joan posó la mano en el pomo de la puerta de la sala de estar. La abrió casi por inercia.

La melodía paró de pronto. El niño vio a su padre, sentado de espaldas, con las manos en las piernas. Se dio la vuelta lentamente, inexpresivo, levantándose después de la banqueta de piel oscura. Joan estaba seguro de que fue capaz de entrever los destrozos del pasillo, a Caterina disculpándose por sus pintas y a una criada que pasaba en aquellos momentos a través de la puerta entreabierta. Quizás también vio a su madre, súbitamente lívida. Todos silenciosos, detenidos, como si el tiempo se hubiera parado en aquel mismo instante.

El señor Bennàsser caminó lentamente hacia la puerta, mirando al menor de sus hijos, a su heredero. No dijo nada, y eso fue lo que más miedo le dio al pequeño Joan, que tragó saliva mientras su padre volvía a cerrar la puerta. Y, al cabo de unos segundos, había vuelto a desaparecer tras aquella suave melodía de piano.

Joan lo recordaría siempre por eso; siempre conservaría esa escena vívida en su memoria. Porque aquello le representaba. Él no era pasión y orden, como su madre; o risas e historias fantásticas, como su hermana. Su padre era notas de piano detenidas; era silencio... y vacío.

TALLERS D'INTERPRETACIÓ POÈTICA: FESTA DE LA POESIA

“Davant d'aquest món hi ha tres opcions: o l'acceptes, o el combats o te n'abstens. La gent més poeta no fa versos, fa poesia amb la seva manera de ser”
Joan Brossa

Tot va començar amb unes preguntes: com seria convertir-nos en actors i poetes per unes hores? Què sentiríem pujant a l'escenari i recitant les paraules dels nostres escriptors més admirats?...

Dit i fet!... Durant aquest darrer mes d'abril hem pogut descobrir algunes respostes participant als tallers d'interpretació poètica coordinats per l'actor Joan M. Artigues al Caixafòrum de Palma.

Laura Mas i Marina Pujol - 1r ESO B

Per l'escenari hi han passat gairebé tots els alumnes d'ESO de la nostra escola, acompanyats pels tutors i professors que gaudiren de debò contemplant les “capacitats artístiques” dels actors aficionats.

A través de jocs d'expressió corporal, música, llums i sobretot, utilitzant la nostra veu hem pogut deixar de banda la mètrica i les estrofes que aprenem als llibres de text per experimentar l'emoció de les paraules i descobrir que, com diu en Brossa, fer poesia és un tarannà, és una manera de ser i de viure...

Alumnes participants en la Festa de la Poesia 2008.

Com a cloenda dels tallers i molt a prop de la Diada de Sant Jordi, celebrarem el dia 25 d'abril al Gran Hotel la Festa de la Poesia on, juntament amb altres escoles i amb actrius professionals, hi participaren un bon nombre dels nostres alumnes: **Guillem Fernández, Marina Pujol, Laura Mas, Andrea León, Dani González, Sergi Palmer, Blanca Ferrà, Iris Pujol, Marta Corbillo, Raquel García i Miquel Aguiló.**

A tots ells, a les actrius Cati Alorda i Lluqui Herrero, i al director del recital, Joan M. Artigues, els volem agrair la bona i “poètica” estona que ens varen oferir amb aquesta festa literària...**Enhorabona!**

Fira de la Ciència 2008

El proyecto Xoca't

científicos.

Aprovecho estas líneas para agradecer a todos nuestros compañeros su colaboración y paciencia (Joan, Ramón, Isabel, Bernat, Montse, Lilo...). A Magdalena Gomila por su apoyo constante e incondicional y como no a esos jóvenes alumnos con vocación científica que con su trabajo, ilusión, dedicación y esfuerzo han hecho que todos disfrutáramos y que fuera todo un éxito, ¡GRACIAS A TODOS!

Juan Manuel Reverte

CAMBRIDGE UNIVERSITY KET (KEY ENGLISH TEST)

Per tercer any consecutiu us presentem aquesta prova externa que acredita el nostre nivell d'anglès.

Aquest examen correspon al nivell A2 del Marc Europeu Comú de Referència (MECR) per Llengües.

És una qualificació bàsica, però ens ofereix l'oportunitat de conèixer un tipus de prova ben diferent a la que estem acostumats.

L'examen està estructurat en tres parts que avaluen les diferents destreses en l'idioma: Reading and Writing (avalua la comprensió lectora i l'habilitat per escriure i completar petits texts), Listening (avalua la comprensió del material enregistrat) i Speaking (avalua la capacitat per entendre i fer-se entendre en situacions quotidianes).

Per tal de preparar aquesta prova tenim a 4t d'ESO la possibilitat d'un desdoblament a la classe d'Anglès. El criteri que s'utilitza per fer els grups és un criteri objectiu: una prova escrita i oral similar a l'examen KET.

Així mateix, tant l'any passat com enguany, hem tingut l'ajuda de la professora nativa que tenim a l'escola, Sarah Pegler, amb qui feim pràctica d'"speaking" (oral).

Fins ara, els resultats han estat molt positius. En la convocatòria de juny de 2007 hem tingut un 100% d'aprovat, i d'aquests, un 50% ho varen fer amb menció.

Esperem continuar amb aquests bons resultats.

LA IMPORTÀNCIA DE LA RECOLLIDA DE L'OLI DOMÈSTIC

Cada dia hi ha una millor conscienciació pel que fa als problemes mediambientals que pateix la natura, la qual cada vegada està més deteriorada.

Amb això, no obstant, no n'hi ha prou. La contaminació no s'atura de créixer i els recursos no renovables s'esgoten.

Per aquests motius, la nostra escola va decidir entrar a formar part dels centres mediambientals de les Illes Balears, i així ajudar un poc més a aturar aquests problemes.

Entre altres actuacions, vàrem posar en marxa diferents sistemes de recollida selectiva de les deixalles que es produeixen al col·legi: papers, plàstics... Per exemple, hem intentat minvar l'ús del paper d'alumini canviant-lo per carmanyoles.

Però una de les accions que més ens enorgulleix per la seva importància vers el nostre entorn és la recollida de l'oli, un dels residus domèstics que més contaminen, i, tal vegada per desconeixement, el llançam per la claveguera.

Quan xerram de contaminació no sols ens hem d'imaginar brutor, sinó que hem de saber que aquest oli és capaç de filtrar-se al subsòl, arribar als rius o a la mar, i formar una pel·lícula damunt de l'aigua, dificultant així el pas de l'oxigen i podent matar els éssers vius que hi habiten. També pot afavorir el desenvolupament de microorganismes nocius per a la salut. Un sol litre d'oli pot contaminar fins a mil litres d'aigua!

No ens hem d'oblidar d'altres efectes perjudicials com els embossos a les canonades o les avaries i els funcionaments defectuosos a les depuradores.

A més, amb el reciclatge de l'oli domèstic s'aconsegueix fabricar sabons, cosmètics, pintures, vernissos, biocombustibles... Els biocombustibles són carburants derivats dels olis vegetals que es poden utilitzar amb total garantia amb motors diesels i contaminen menys que el gasoil tradicional, ja que no emeten CO₂, causant de l'efecte hivernacle.

Per tant, des de la comissió mediambiental del col·legi agraïm molt la col·laboració de totes les famílies.

